

# DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugdgroep (K.A.J.) A'dam

Redactie- en Administratie-adres  
VROLIKSTRAAT 271<sup>III</sup> — AMSTERDAM

Int. Instituut  
Soc. Geschiedenis  
Amsterdam  
Abonnement f 0.70 per jaar franco  
Propaganda-nummers 6 Cent

## Ter Inleiding.

Dit blad is een jeugdblad. Het onderscheidt zich van alle andere jeugdbladeren daardoor, dat het de jeugd iets nieuws brengt.

Wortelend in de bodem der algemeene kommunistische beginselen, onderscheidt het zich van de tot dusver overheersende kommunistische richtingen door het verkondigen van een *Nieuwe Taktiek* aan de jonge arbeiders.

Uitgegeven van wege de Amsterdamsche Kommunistische Arbeiders Jeugdgroep, zal het zich dus vierkant stellen tegenover, scherp richten tegen de K.J.B. „de Zaaier” en haar orgaan.

Want onze bedoeling is niet, de jonge arbeiders met mooie, maar niet-gemeendepraatjes aan boord te komen, en de zaken: — taktiek (strijdwijze), innerlijke organisatie, optreden naar buiten, — te laten zooals die waren, neen, wij willen hen ervan overtuigen, dat om ons kommunistisch doel te bereiken, de oude methoden niet voldoende (integendeel volkomen onvoldoende) zijn, dat ook de jeugd in haar strijd nieuwe wegen te gaan, nieuwe wapenen te hanteeren, modern, den sterken tegenstander waardig, strijdmateriaal te smeden heeft.

De oude wapens deugen niet meer. Overal in de wereld zien we hoe het proletariaat door de bourgeoisie teruggedrongen, opnieuw geknecht, opnieuw gebreideld wordt. Hoe komt dat? De oude organisaties (vakverenigingen, politieke partijen, en evenzeer jeugdverenigingen) waren berekend op de strijd voor hervormingen; op een strijd die zij, — d. w. z. alle leden dier verenigingen — niet zelf voerden, neen, op een strijd, die hun leiders voor hun opknaptten.

Die tijd van hervormingen is voorbij. De kapitalist kan niet meer concessies doen, niet méér toestaan; de leiders hebben moeite genoeg (als ze er zelfs al in slagen!) de bestaande hervormingen, de bestaande toestanden te doen voortduren. Ze willen behouden wat is. Ze zijn niet meer paarden vóór de maatschappelijke wagen, maar blokken achter de wielen die 't terugrollen moeten belletten.

Die tijd van hervormingen is dus voorbij. Maar de oude organisaties waren berekend op de hervormingsstrijd;

nu deze niet meer bestaat, niet meer mogelijk is, hebben de oude organisaties haar bestaansrecht verloren. Willen we verder iets doen, dan moeten nieuwe organisaties gevormd worden — ook nieuwe jeugd-organisaties.

Haar doel moet zijn: zuiver en alleen omverwerping der bourgeoisie; opbouw van het kapitalisme, 't zij in West, 't zij in Oost-Europa, kunnen zij niet steunen. De huidige vertegenwoordiging (parlement, gemeenteraden, raden van arbeid), die de arbeiders een rad voor oogen draait vallen zij aan.

Het huidige strijdssysteem: het laten opknappen van alle zaken der arbeiders-organisaties door vertegenwoordigers, door leiders, door permanente afgevaardigden keuren zij af. Haar eigen werkwijze zal geheel anders zijn.

Dat je in de klassenstrijd niets te wachten hebt van 2e, 2½e of 3e Internationale; van de Amsterdamsche noch van de Moskousche vakverenigingsinternationale; van S.D.A.P. noch C.P.; van N.V.V. noch N.A.S.; van A.J.C. noch Zaaier, zoomin als van anarchistische of syndicalistische jeugdorganisaties; dat geen dier lichamen iets voor je kan doen, maar dat je ook als jeugdige arbeider, alleen wat te wachten hebt van je eigen strijd volgens de *Kommunistische Arbeiders denkbeelden*.

Dat is 't wat we je in dit blad duidelijk willen maken.

## Onze Taak.

Wij jongeren strijden gaarne met de oudere genooten, den zwaren strijd tegen het bestaande stelsel van uitbuiting. Sommigen van ons deden reeds eenige ervaring op in dien strijd. De door ons opgedane ondervinding was verre van gunstig. De beginselen waarvan de organisaties der jongeren uitgaan zijn meestal verouderd. Een deel is ahangsel der bestaande vakorganisatie, hetzij syndicalistisch of modern, een ander deel is hulp troep der politiek-parlementaire partijen. Behalve dezv vindt men nog de anarchistische jongeren. Uit hun midden komen soms de bedrivers van individuele daden van geweld (aanslag op kruithuis, op een kriegsraadslid). Althans zoo schijnt het voor buitenstaanders.

Het uitgangspunt van deze jeugd-

nooten, van jeugdvakorganisaties, van politiek-parlementaire jeugdverenigingen achten wij totaal verouderd.

De grondslag der vakvereniging is verbetering der arbeidsvoorwaarden binnen het raam van de bestaande maatschappij.

Het beginsel der politiek-parlementaire partijen, S.D.A.P., C.P. en S.P. is het aanbrengen van hervormingen in den staat.

Beide soorten van organisaties veronderstellen elkaar, doen ieder op hun gebied hervormingsarbeid.

Vakorganisatie en parlementaire partij steunen op elkander en worden door de leiders stevig in de hand gehouden.

De heer Lansink, de heer Troelstra, de heer Wijnkoop, de heer Kupers, de heer Kolthek doen volstrekt niet voor elkaar onder in beheersching der onder hun gestelde massa. Deze leiders vormen onder veel geschreeuw, één front met het kapitaal. Natuurlijk spreken deze heeren veel als het zoo te pas komt, over „socialisme” of „kommunisme”.

Hun uitgangspunt, hervorming van het bestaande, is eens juist geweest.

Thans is dat niet meer zoo. Toen deze vormen van organisatie opkwamen, was het kapitalisme in het begintijdperk van zijn ontwikkeling en kwam tot bloei. Ze bereikten toen iets, deze beide soorten van verenigingen.

Het kapitalisme bereikte zijn bloei door uitbreiding over vreemde landen.

Deze uitbreiding bracht de concurrerende kapitalistenstaten tot den oorlog van 1914. Toen bleek wat de sociaaldemocratie, het syndicalisme en de moderne vakbeweging eigenlijk was. Zelf opgegroeid binnen het bestaande stelsel, product van het systeem berustende op den privaten eigendom der productie-middelen, namen de vakbonden, de politiek-parlementaire partijen het op voor het behoud van het bestaande, voor den staat waarin zij waren opgebloeid, voor de overwinning van hun nationale kapitalistenklasse; kortom, zij, de heeren Troelstra, Jouhaux, Legien, Ramsay Macdonald, waren voor de overwinning van hun „eigen” imperialisme.

De oorlog heeft den waren aard van deze soort organisaties getoond; en in ons land niet minder het juiste licht doen vallen op den heer Wijnkoop, die even „princiepief” was voor de overwinning



van het vreemde imperialisme, het Engelsch-Amerikaansche.

\* \* \*

Door den oorlog kwam de crisis, die aanvankelijk in Duitsland leidde tot revolutie gelijk in Rusland.

Het kapitalisme is ten zeerste geschokt in alle landen, veel heviger dan door de vroeger voorkomende crisis die telkens op een bepaalden tijd weer terug kwam, in den loop der industriële ontwikkeling.

De crisis van thans is van geheel anderen aard dan die van vroeger.

Een herstel is niet mogelijk op de wijze als vroeger, onder „normaal” kapitalistische verhoudingen.

De crisis van het kapitaal in Japan, Amerika, Engeland en heel Midden-Europa door vernietiging der productiemiddelen, door verstoring der massa in den meest volstrekten zin van het woord, is niet een gevolg van de wanverhouding tusschen productie en consumptie of z.g. overproductie.

Dit is de doodscrisis van het kapitaal, waaruit het zich niet redden kan dan over bergen van miljoenen verhongerde proletariërs.

Het kapitalisme herstelt zich slechts door internationale aaneensluiting, langs den weg van de grootst mogelijke concentratie van kapitaal, door een innig samengaan van de grootste kapitaalmaginaten.

Dit herstel kan slechts zijn beslag krijgen met behulp der proletariërs, die als lijdzaam vee in de armee der vakbonden zijn georganiseerd, en op commando der leiders mee helpen aan den opbouw.

Ondertusschen zorgen de parlementaire politieke partijen met hun bedriegelijk gekrakeel en geleuter over hervorming, voor de vertroebeling der hersenen van het proletariaat en houden zoo de gemeene leugen in stand, alsof hervorming thans een middel is of kan zijn in den strijd.

Dit „reformisme” leidt tot bedrog der massa, tot opbouw van het bankroete stelsel van voortbrenging, dus bestending van het kapitalisme.

Wij gaan thans niet naar verhooging, maar naar verlaging van loon.

Niet naar verkorting van den arbeidsdag, maar naar verlenging gaan wij.

Niet naar een vermindering van den woningnood, maar naar uitbreiding van den woningnood bewegen wij ons. De belastingen gaan niet naar beneden, maar omhoog!

De huurprijs der bestaande woningen wordt niet lager maar hooger.

De prijzen van de voornaamste levensmiddelen, ofschoon enkele lager zijn dan in den oorlog, blijven hoog en vast.

Wil men het kapitalisme aantasten, dan moet men het in zijn geheel aanpakken, op straffe van anders mee te gaan in den draaikolk der hervorming, van den opbouw, van den ondergang

van het proletariaat. Het kapitaal kan men thans slechts bestrijden door revolutie, dus door directe omverwerping.

Alle socialistische, anarchistische of z.g. communistische ideeën die uitloopen op hervorming, dus op behoud van het bestaande, of door een pacifistisch antimilitarisme op eenzijdige manier de aandacht vestigen op een *onderdret*, al deze richtingen bestrijden wij ten scherpste.

Deze groepen staan het direct handelen der massa in den weg.

De tienduizenden der „onafhankelijke” vakorganisatie zijn volkomen lijdelijk; de honderdduizenden van het N.V.V. niet minder passief. De leden van S.D. A. P., C. P. en S. P., de stuurlieden van deze vakcentrales, spelen volkomen in de kaart van het bloedige kapitalisme, door aankweeking van passiviteit, door steun op de democratie, d.i. het kapitaal met zijn politiek bedrog in staat en maatschappij.

Deze organisaties zijn geheel doortrokken met een kapitalistischen geest en volkomen in de klauwen der leiders, die deze massa exploiteeren, commandeeren en demoraliseeren.

\* \* \*

De jeugdorganisaties die staan op den bodem der hervorming of uitgaan van het anarchisme en de noodzakelijkheid van de dictatuur van het proletariaat ontkennen; al dezen werpen wij de handschoen toe.

Onze taktiek leidt: geen staking voor meer loon, maar door bezetting der fabrieken, verovering der macht. Geen vakverenigingsmethode, maar strijd voor de heerschappij der proletarische klasse, door revolutionaire bedrijfsorganisatie.

Onze weg is: geen bekgevecht in het parlement, geen leunen op de democratie, niet vertrouwen op beampten en leiders.

Wij erkennen daarbij gaarne de Kommunistische Arbeiderspartij als stormtroep in den klassenstrijd, die de kern omvat van de meest klassebewuste proletariërs, die overal in de revolutionaire bedrijfsorganisatie den toon moet aangeven.

De revolutie is ons doel, de kommunistische 4e internationale en de partijen daarbij aangesloten, zijn *onontbeerlijke middelen* om tot ons doel te geraken!

Voor dien strijd de jonge arbeiders te wekken, de jeugd van onze klasse te beschermen tegen den verstompenden invloed der vakbonden, der politiek-parlementaire partijen, dat is onze taak!

Onze taak kunnen wij alleen goed vervullen als wij hand aan hand gaan met de K. A. P., echter zelfstandig in eigen verband.

De jeugd zal het zijn, die zal staan in de voorste rijen, op de moeilijkste posten, die geen nood en geen gevaren kent!

De jeugd, nog niet bedorven door leiders en baantjes, zal het zijn, die recruten werft voor de kerntroep der revolutie, de K. A. P.

Plaats voor de jeugd der revolutie, plaats voor de toekomst, plaats voor de jeugd in eigen verband naast de ouderen, in één gelid voor den internationalen strijd tegen het wereldkapitaal!

## De Komm. Jeugd Int. valt met de 3e Intern.

De K. J. I. heeft zich zonder voorbehoud aan de 3e Int. onderworpen.

Dit feit wordt door de Jeugdcorresp. (offic. uitgave van de K. J. I.) als volgt geformuleerd:

„De aangesloten organisaties (bij de K. J. I.) hebben thans niet meer zelf haar taktiek en programma's vast te stellen, maar zij moeten taktiek en programma's van de Comm. partijen (aangesloten bij de 3e Int.) tot de hunne maken.

*Haar eerste taak is thans mede te helpen aan de opbouw der C.P. (cursief door ons. B.)*

De discussie over de taktiek moet ondergeschikt zijn, aan het meer belangrijke punt, van te worden massa-organisatie, en rekeninghouden met de strengste discipline die zij de C.P. verschuldigd is. De verschillen die, trots de principieele overeenkomst, hier of daar tusschen de Comm. Jeugd en de C. P. ontstaan, kunnen volkomen in de C. P. opgelost worden.

Op datgene, waartoe bovenstaande draglijn leidt, komen we in een volgend artikel terug. Echter iedere jonge arbeider, die bovenstaande formulering goed in zich opneemt, moet alleen daarop reeds tot de conclusie komen, dat de K. J. I. als internationale der Jeugdbeweging, dood is. Dat de aangesloten organisaties, aspirant-afd., zonder de minste rechten, van de C.P. zijn geworden, d.w.z. instrumenten in handen van de parlementaire Communistische leiders.

En welke argumenten geeft de K.J.I. daarvoor? Laten wij haar weder zelf aan 't woord:

„In den gemeenschappelijken strijd voor een snel doorzetten der proletarische revolutie, is de grootste eenswillendheid en de strengste centralisatie noodzakelijk.

De politieke leiding en aanvoering kan internationaal slechts bij de landelijke secties (v. d. 3e Int.) berusten. Het is de plicht der C. J. Org. zich aan deze politieke leiding (program, taktiek en politieke aanwijzingen), te onderwerpen” (Verslag in „de Tribune” 12 Nov.)

„Van de afd. van de 3e Int. moet de centrale leiding van de gezamenlijke comm. agitatie uitgaan, opdat de jeugd thans haar wezenlijke taak kan vervullen, nl. de school voor den Communistischen strijd te zijn. (Ziegler Jeugd Int.)”

Men beroept zich dus in de 1e plaats op de Proletarische Revolutie, daarnaast op de bijzondere taak der jeugd.

Beide argumenten zijn vals.

Niet in het belang van de Revolutie, geschiedde de onderwerping, maar zij was het gevolg van de angst, voor de

opkomende oppositie (in de K.J.I.) tegen het opportunisme en de zwenking naar rechts van de 3e Internationale.

Een belang dus tegengesteld aan dat der Revolutie.

Wij komen daar zoo aanstonds op.

Die angst echter, van de leiders der 3e Int. en K.J.I., voor de Jeugdoppositie blijkt wel duidelijk uit de *stakings* die wij herhaaldelijk en in de Intern. en in de landelijke organen van de jeugdleiders aantreffen, als: „Voelt u als soldaat der Partij”, „Geen kritiek naar buiten”, „Denkt aan de discipline”, enz.

De valsheid van het 2e argument wordt aangetoond in de door ons onderstreepte zin, uit de eerste aanhaling. (zie boven).

Of is opbouw der C. P. tegenwoordig misschien de wezenlijke taak der jeugd?

Bovendien is van scholen in den Communistischen strijd geen sprake, als het Jeugdproletariaat niet zelf haar strijdwijze, haar politiek bepaalt, maar dit door de officiele leiders laat doen.

\* \* \*

Het is duidelijk: de K. J. I. is een willoos werktuig van de 3e Int., een werktuig waarmede het Jeugdproletariaat gewonnen moet worden voor haar strijdwijze, haar taktiek.

Waarin bestaat nu de taktiek, wat is thans, in wezen, de 3e Int.

De 3e Int. geschapen door de Sovjet-regering om haar te steunen in haar revolutionair pogen, om de Wereldrevolutie te bespoedigen, is thans, nu de Wereldrevolutie Sovjet-Rusland niet te hulp is gekomen, geworden een der middelen waardoor de Russische regering, Rusland kapitalistisch op zal bouwen.

Een andere vorm van opbouw (een Kommunistische) is niet mogelijk in Rusland met zijn uiterst klein proletariaat en zijn ontzaggelijk groote boerenklasse, zonder dat de Wereldrevolutie, althans de Revolutie in de grootste Westersche landen, (vooral in Duitsland) gemaakt is, d.w.z. ze is niet mogelijk zonder hulp van het tot overwinning gekomen Westersch proletariaat.

Voor de kapitalistische opbouw heeft Rusland zijn vroegere vijand, het Westersch kapitaal noodig.

Dit echter verkeert zelf in ontredde staat. En hoewel het erin is geslaagd een politieke eenheid te vormen, zich internationaal te verstaan om nieuwe oorlogen, nieuwe crisissen te voorkomen en het gelukt is, de andere politieke vraagstukken (Ierland, Balkan, Koloniën enz. op te lossen, is het economisch nog vreeselijk zwak.

Wil Rusland dus hulp van het Westersche kapitaal, dan zal het mede moeten helpen, de economische crisis op te lossen.

Zij geeft reeds die hulp door middel van de handelsovereenkomsten, de concessies.

Dit is echter niet voldoende, want in West-Europa zelf, moet het kapitalisme opgebouwd worden.

En tot wien zal Rusland zich daarvoor moeten wenden? Tot het proletariaat. Want dit alleen, de arbeid alleen kan het kapitalisme voor eenigen tijd herstellen.

Echter een gedeelte van het proletariaat, georganiseerd in de Revolutionaire bedrijfsorganisatie en in de Komm. Arb. Partijen, wil geen opbouw, maar vernietiging van het kapitalisme, wil een kommunistische opbouw ook in Rusland, wil daartoe de Revolutie.

Dit is de reden waarom Moskou, de Russische regering en alle bij de 3e Int. aangesloten partijen, de Union en de K. A. P. bestrijden.

Waarom zij niet willen de vernietiging der vakbeweging en een anti-parlementaire taktiek. Want de vakbeweging wier bestaan gegrondvest is op het leven, op de bloei van het kapitalisme, zal de arbeiders tot de opbouw bewegen.

En het parlement, instelling van het kapitalisme zelf, evenzoo.

Daarom, vanwege de opbouw, en dus ten nadeele van de revolutie, wil Moskou een Eenheidsfront met de 2e en 2½ Int. Van R. V. I. met I. V. V.

*De Wereldrevolutie, dat is de Intern. vernietiging van het kapit. en de opbouw van het communisme is voor de 3e Int. een frase geworden.*

Dit was niet anders mogelijk.

Want de 3e Int. wou niet luisteren naar de stem van de arbeiders die opkwam en in Duitsland en in Holland en in Rusland zelf, de stem die zei:

„Weest Marxist en baseert uw taktiek op de klasse verhoudingen.

Ziet in, dat het Westersch proletariaat andere wegen moet gaan, dan het Russische, dat het betere organisaties, *klasse-organisaties* hebben moet, dat de geest der massa hier alles is, dus parlementaire leiderswerk afgedaan heeft.

Die vooral de aandacht hierop vestigde: „Door het behoud van de Kommunistische Regering in Rusland *brecht de Revolutie in West-Europa, de Wereldrevolutie niet uit*. Baseert dus uw taktiek op de *ontwikkeling van de West-Europ. Revolutie*; dan alleen zal ook Sovjet-Rusland gehandhaafd kunnen blijven.

Naar die stem wilde de 3e Int. niet luisteren en zij bond zich aan Rusland, zoo hecht, dat zij thans bij den val van het Kommunisme in Rusland, meegesleurd wordt en voor West-Europa haar revolutionaire betekenis verliest.

En de K. J. I. die de Jongere Proletariërs tot de Revolutie had moeten voorbereiden, valt met de 3e Int.

Gelukkig groeit het inzicht der arbeiders die deze taktiek niet, en de Revolutie wel willen, met den dag en gaan er in de belangrijkste landen stemmen op, om te vormen een *Kommunistische Arbeiders Internationale*, wier taktiek gebaseerd zal zijn op de *werkelijke klasserverhoudingen*.

De jongere arbeiders, die deze taktiek begrijpen, willen propageeren en toe-

passen, moeten zich los maken van de verouderde organisaties, en vormen een *zelfstandige K. A. Jeugdbeweging*, die de *sterkste voorpost der K. A. Internationale* zal zijn.

## De toestand van het kapitaal internationaal.

(Vereenvoudigde Spelling).

De toestand van het kapitaal internationaal laat zich in enkele woorden samenvatten. En wel dat die, en politiek, en ekonomies beter wordt, voor het kapitaal. Er bestaat een streven tusschen de verschillende kapitalistische mogendheden tot een zekere eenheid te komen en de tusschen hen dreigende konflikten — die bestaan blijven, zo lang het kapitalisme heerst — wat uit te stellen om weer op adem te komen.

Zij bereikten dat min of meer op de konferensie te Washington. De dreigende konflikten in de Zuidzee werden opgeschort; en van de overeengekomen ontwapening zeide de Amerikaanse staatssekreteraris Hughes dat dat *voordeelig* was, want nu hoefde men minder geld uit te geven en aan de andere kant bleef elke staat even veilig. Terecht zei hij aldus. Want de grote schepen, die men ophoudt te bouwen, heeft men niet nodig. En gauw genoeg is men bij een oorlog gewapend tot de tanden.

Dat bewees de vorige oorlog. Engeland kreeg wat rust dicht bij huis door vrede tot stand te brengen met de Ierse nationalistische rebellen. Het grootste succes voor de Engelsen ligt wel hierin dat het verdeeldheid in het Ierse kamp bracht. Dit streven naar rust om op te bouwen komt ook uit in het sterker worden van de stromingen, die Duitsland niet tot het uiterste willen doen dokken, maar een zachtere houding willen aannemen. Wat er op dit moment al tusschen de Duitse en vooral de Engelse heren kapitalisten besproken en overeengekomen is, is nog niet recht duidelijk.

Economisch staat het er voor het internationale kapitaal nog niet rooskleurig voor, werkeloosheid bestaat in vrijwel alle landen op groote schaal, behalve in Duitsland, dat voor de uitverkoop naar andere landen werkt. Maar ook ekonomies zijn er betere vooruitzichten voor het kapitaal, zo bv. de mogelijkheden in Rusland, waar al meer en meer maatregelen genomen worden, die de kapitalisten daar vrij laten. Lenin, Trotzky en de anderen van de 3e Int. menen, dat het niet zo erg is, de politieke leiding houden de bolsjewiki toch. Maar de politiek wordt bepaald op de duur althans door de ekonomische verhoudingen, dat leert ons het historisch materialisme. De kapitalisten weten dit ook wel, en zij vinden het niet zo erg om Lenin en de zijnen aan het bewind te laten, als die maar in hun schuitje varen. En hoezeer dit al het geval is, blijkt ook heel duidelijk



uit wat Tsjerine zeide, nl. dat het onwaar was, dat de bolsjewiki op de a.s. konferentie te Genua, waar door de kapitalisten ook de Russische bolsjewiki uitgenodigd over de opbouw van Europa te praten, slechts kwamen om de revolutionaire propaganda te maken, maar dat zij (de bolsjewiki) er ernstig naar zouden streven om te Genua een overeenstemming met de andere mogendheden tot stand te helpen brengen. Denk eens aan, wat een verschil met hun optreden te te Brest-Litovsk indertijd! Maar hoe dit alles ook zij, de toestand is economisch nog uiterst moeilijk voor de kapitalisten.

Hoe b.v. een Frankrijk, dat zich door zijn dille politiek steeds meer isoleert, uit de moeilijkheden (schulden) moet komen, is niet te zien. Zo is de toestand objectief nog revolutionair. Maar kleiner zijn de groepen in de verschillende landen, die op klasse-standpunt bleven staan. Door zijn geestelijke machtsmiddelen (kerk, pers, school) en zijn frasen (algemeen kiesrecht, medezeggenschap enz.) wist het kapitalisme altijd maar weer groote arbeidersmassa's aan zich te binden. Wel komen grote groepen arbeiders soms, plotseling in beweging (de Duitse spoorwegarbeiders b.v.), maar al te vaak zijn de doeleinden slechts loonsverhoging enz. En eerst dan kan de strijd tegen het kapitalisme succesvol gevoerd worden als grote massa's arbeiders, doelbewust en onwrikbaar strijden, voor niets minder dan de overname van de macht, voor de proletarische dictatuur. De wil daartoe te versterken, is onze taak.

## Een spontane staking van Nageljongens.

Op werf „Conrad“, te Zaandam, hebben alle nageljongens (pl.m. 30) spontaan het werk neergelegd.

Als argument geven zij op, dat de Heeren Patroons, na, in de metaal-industrie de loonsverhoging van 15 pCt. te hebben doorgezet, thans willen probeeren het „loon“ opnieuw te vermindern.

Dit wordt op de werf „Conrad“ eerst bij de nageljongens getracht klaar te spelen. Deze werken op stuk en hebben een garantieloon van f 12.— per week. Ja, twaalf heele guldens bij 'n werkweek van 48 uur. Wat zij daarboven komen, wordt maandelijks uitbetaald.

Het gebeurt echter zeer dikwijls (dit ligt waarschijnlijk aan 't soort werk), dat de ééne maand b.v. f 20.— onder 't garantieloon“ gekomen wordt, en de volgende maand dan f 30.— er boven.

In dit geval ontvangen zij dus de ééne maand hun garantieloon en de volgende hun garantieloon plus f 30.—

De Patroons nu hebben de nageljongens aangezegd, dat dit niet meer gebeurt, maar dat zij in een geval, als bovengenoemd, slechts f 10.— boven hun garantieloon krijgen uitbetaald, daar het

tekort van f 20.— door de volgende maand gedekt moet worden.

Dit betekent voor de jongens weder een nieuwe achteruitgang, (na de 15%) thans van 12%.

Ondanks, dat dit geval niet op zichzelf staat, maar de arbeiders overal op deze wijze bestolen worden, omdat het kapitaal zich anders niet meer uit haar economische crisis redden kan, blijven groote massa's arbeiders geloof hechten aan de praatjes van de vakverenigingsbonzen, die hen vertellen van de prachtige resultaten, door de vakvereniging voor hen behaald.

De jongens van „Conrad“, die niet in de vakvereniging georganiseerd zijn, hebben hun zaak zelf aangepakt.

Welke rol spelen daarbij nu, de volwassenen (plm 180) bijna allen lid van een of andere vakorganisatie? Twee, van hen sloten zich bij de staking aan. De rest onderkruipt! Zij onderkruipen, want zij nemen het werk der nageljongens over. En daarbij spreken zij, de leden der vakver. over dit stuk strijd, op een wijze, een arbeider onwaardig. Zij beweren, om zelf vrij uit te gaan, dat: „de jongens wilden schaatsen rijden.“

De stakers hebben nu te toonen, dat zij ook werkelijk deze zaak ernstig willen aanpakken.

En daarvoor is maar één weg. Tot de andere nageljongens, die zij bereiken kunnen, gaan.

Wij zeggen: als ge vastberaden zijt, en vertrouwen in u zelf hebt, berust er dan niet alleen bij, dat gij 't werk hebt neergegoid. Maar brengt leven in de brouwerij in dit geval, in de Metaal-wereld.

Maakt van u zaak er een van uw klasse. Maakt van uw strijd een klassen-strijd.

De grondslag is er. Gij zelf hebt buiten leiders van vakver. of anderszins om, gehandeld.

Handelt nu ook goed en flink. Tracht nu ook, buiten de officiële leiders om, uw makkers voor uw zaak, die ook de hunne is, te interesseeren.

Ge moet en kunt echter meer doen. Ge moet de lessen uit deze, uw staking trekken.

In de eerste plaats, leert uit het feit dat gij moet staken tegen loonsvermindering, leert daaruit dat de arbeiders-klasse, achteruit, in plaats van vooruit gaat.

Uit het feit dat de volwassenen, uw werk overnemen, leert daaruit dat de vakverenigingen, de arbeiders solidariteit- en strijdloos maakt.

Leert uit beiden, dat de arbeiders-klasse een andere, een nieuwe strijd moet gaan voeren, wil zij niet ten gronde gaan.

Niet meer om verbeteringen, maar een strijd om de macht, die nieuwe organisaties eischt, nieuwe organisaties, die het solidariteitsgevoel en het zelfbewustzijn aankweeken en de strijdlust bevorderen.

(Leest daarover de brochures, uitgegeven door de K. A. P.).

In één woord: wordt *klasse-bewuste* proletariërs.

## Kommunistische Arbeiders Jeugd, Duitschland.

De K.A.J.D. die bij de Maart-opstanden van verleden jaar, in de voorste geleerden stond, zoodat de bourgeoisie in ons land schreef over: „de relletjes van opgeschoten kwajongens“, hield onlangs te Berlijn haar 2e Congres.

Op de belangrijkste besprekingen en besluiten komen we de volgende keer terug.

Het schijnt dat buiten de K. A. J. D. (gegevens over aantal leden en afd. zijn we te wachten) er alleen in Holland een K. A. J. groepje is. Althans, alleen van de A'damsche K. A. J. groep, ontving het Congres een begroetingsschrijven, wat geplaatst is in het landelijk orgaan de „Roth Jugend“. (Er verschijnt ook nog 'n blad van de K. A. J. D. voor het industriegebied Rijnland-Westfalen: „Der Junge Sturmer“).

## Mededeelingen.

### Van de Administratie.

Geef U op als abonné bij de Adm. van „De Baanbreker“, Vrolikstraat 271<sup>3</sup>, Amsterdam.

Stuurt tevens postwissel, waardoor inkomingskosten voorkomen worden.

Bestelt colportage-nummers bij de Administratie.

### Van de K. A. J. groep.

Alles wat voor de groep bestemd is, zende men: Secr. K. A. J. groep, Vrolikstraat 229<sup>2</sup>, Amsterdam.

Voorloopig zal dit blad ééns per 2 maanden verschijnen, daar de groep haar orgaan, ook finantieel, zoo veel mogelijk, zelf wil dragen.

Verschenen:

## De Organisatie voor den Klassenstrijd van het Proletariaat

door H. GORTER.

Uitgave van de K. A. P.

Prijs 12½ cent. — Per Post 15 cent.

Bestellen bij:

P. Coerman, Jozef Israëllaan 16, Bussum.

Wij kunnen er voor de jongeren, die kennis van de K.A. ideeën willen nemen, niet genoeg op aandringen, deze uiterst belangrijke brochure te lezen.

1e JAARGANG

MEI-JUNI - NUMMER 1922

No. 2

# DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugdgroep (K.A.J.) A'dam

Redactie- en Administratie-adres: VROLIKSTRAAT 271<sup>3</sup> - AMSTERDAM

Dit blad kan voorloopig slechts ééns per 2 maanden verschijnen, daar het finantieel alleen door de jonge proletariërs van de K.A.J.-groep gedragen wordt.

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco. Propaganda-nummers 6 cent.

## Aan de Jonge Arbeiders(sters) in Nederland.

Jeugdmakkers,

Een moeilijke tijd wacht ons.

Door het teruggaan van de revolutie in Rusland tot het kapitalisme, door het neerslaan der Duitse Revolutie, hebben de arbeiders het geloof in den strijd voor de verovering der macht, en de vestiging der proletarische dictatuur, verloren.

De leiders van de 3e Internationale vormen als zaakwaarnemers van kapitalistisch Rusland, een eenheidsfront met de moordenaars van onze beste en dapperste kameraden.

De bourgeoisie heeft daardoor weder de hoop opgevat, zich van de door haar zelf aan haar verouderd productie-systeem toegebrachte slagen, te herstellen. Zij kan zich alleen nog handhaven door een nog grootere uitbuiting, een nog grootere verleniging van het proletariaat. Om dit te bewerkstelligen belegt het Internationale Kapitaal de conferentie in Genua.

Ook de Internationale der jonge arbeiders, de Komm. Jeugd Int., heeft de revolutie den rug toegekeerd en zich aan 't kapitalisme onderworpen.

Slechts kleine, zeer kleine groepen van jonge en oudere arbeiders staan alléén tegenover de geheele bourgeoisie en haar hulp de geheele arbeidersbeweging.

Om sterker te staan hebben zij tegenover dit eenheidsdoodfront, een strijdfront gevormd:

### De Kommunistische Arbeiders Internationale.

Jonge kameraden!

Het is onze taak, met onze frissche kracht, onze groote geestdrift en idealisme onze plaats in de 1e geleerden in te nemen.

Maak U eindelijk los van de oude leidersorganisaties, wordt zelfbewust, denkt zelf, handelt zelf.

Stuurt het werk der Komm. Arb. Partij. Richt waar dit mogelijk is K. A. J. groepen op.

Sluit U aan een als Nederlandsche Kommunistische Arbeiders Jeugd Organisatie.

Heipt daardoor mede te maken de Kommunistische Arbeiders Internationale als de stuwkracht der Wereldrevolutie.

## Het Congres van de K.A.J.D.

Deze maand vond te Berlijn, een congres plaats voor districts-afgevaardigden van de Kommunistische Arbeiders Jeugd van Duitschland.

Het is onze taak steeds kritisch, het werk, ook van onze makkers, te bekijken en eerlijk te zeggen, wat is.

Indien we dit doen, dan valt ons op, dat de leden der K. A. J. D. (zooals ze in Duitschland genoemd wordt), veel minder zelfstandig in hun meeningen zijn, dan wij hier in Holland wel meenden.

Veel te veel wordt op theoretisch gebied de hulp van de volwassenen uit de K.A.P. gebruikt, veel te weinig komen de jongeren zelf naar voren.

Dit komt echter voort uit de ver-

houding met de Partij, die een geheel andere is, dan wij hem totnogtoe kenden.

Zijn in vele landen de komm. partijen uit de jeugdbeweging voortgekomen, de K. A. J. D. is geboren nadat de K. A. P. de noodzakelijkheid begreep, de jongeren voor zich te moeten winnen.

De jongere partijgenooten togen toen aan het werk. En zoo ontstond een jeugdbeweging volkomen ingesteld op het bestaan en de taktiek van de K. A. P.

(In tegenstelling met de A'damsche K. A. J. groep, die als zelfstandige groep met de K. A. beginselen als grondslag, reeds bestond voor het ontstaan der K. A. P. N.)

Geen zelfstandige dus. Het kan daardoor niet anders, dan dat de theoretici van de K. A. P. D. een naar ons inziens te

groot invloed op de K. A. J. D. hebben.

Heeft echter nu, dit congres geen politieke betekenis gehad? Heeft zij geen positieve arbeid in onzen zin verricht?

Om deze vraag te beantwoorden is het noodig te weten wat wij onder positieve arbeid verstaan.

Zetten wij dit dus eerst uiteen.

Ons inziens kan op dit moment, nu de massa van het jeugdproletariaat, nog altijd slechts het woord „Kommunisme“ en „Revolutie“ kent onder dezen arbeid, niets anders verstaan worden, dan te pogen deze woorden inhoud te geven, ze tot een levend begrip te maken.

Op dit moment kan de taak van de Kommunistische Arbeiders Jeugd (evenals die van de partij) geen andere zijn dan een propagandistische.

Direct revolutionair optreden, zooals openbare gebouwen bezetten, opstanden organiseren, moet met de weinig revolutionaire geest der arbeiders, noodeloos bloedvergieten, noodeloos onschadelijk maken van kommunistische arbeiders, te weeg brengen. \*)

De arbeidersjeugd aanvoeren in den strijd om kleine verbeteringen, zooals de jeugdorganisaties van de 3e Internationale dit willen, maakt de jongeren nog meer benepen, nog minder zelfbewust, nog meer afkeerig van het kommunisme, dan ze thans reeds zijn.

Propaganda voor Komm. Arb. taktiek betekent in tegenstelling daarmee, de proletarische jeugd van hun kluisers, het geloof in z.g. verbeteringen, dat is het geloof in de vakverenigingen en de leiders in 't parlement, te bevrijden.

Dit is positieve arbeid in onzen zin!

En dezen arbeid heeft het congres van de K. A. J. D., uitstekend verricht.

Beginnen wij met het agendapunt: „de toestand in de Komm. Arb. beweging van Duitschland“.

Wij kunnen met onze beperkte ruimte natuurlijk slechts een korte en daardoor niet woordelijke samenvatting van deze, zeer levendige discussie geven.

Hier volgt ze:

„De Duitse Revolutie, maatstaf van

\*) Men moet deze taak natuurlijk weer niet te eng opvatten, en meenen dat nu buiten de propaganda niets gedaan mag worden. Begint het proletariaat zelf met daden, dan zijn wij natuurlijk in de voorste rijen. Al het werk moet echter op propaganda beruilen.